

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ
ในรายวิชา ศท 0011204 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
สาขาวิชาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

The Development of English-Speaking Skills in Daily Life by Role Play
Activities in GE 0011204, English for Communication Course of First-Year
Students Majoring in Mathematics, Thepsatri Rajabhat University

Received: April 26, 2021 Revised: June 10, 2021 Accepted: June 17, 2021

รับเข้า : 26 เม.ย. 64 แก้ไข : 10 มิ.ย. 64 ตอรับ : 17 มิ.ย. 64

วิภาศิริ แจ้งแสงทอง^{1*}

Wipasiri Jaengsaengthong^{1*}

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชา ศท 0011204 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนกับหลังการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาหลังการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จำนวน 60 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียน สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ หลังเรียนมีค่าสูงกว่าก่อนเรียน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสูงกว่าก่อนเรียน
3. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, กิจกรรมบทบาทสมมติ

¹อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ค.บ. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

¹Lecturer, English Education Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Thepsatri Rajabhat University

*Corresponding author E-mail: W.Jaengsaengthong@hotmail.com

Abstract

The purposes of this study were to 1) compare English-speaking skills in daily life, 2) compare learning achievement in GE 0011204 English for Communication course before and after using role play activity, and 3) investigate students' satisfaction after using role play activity in GE 0011204 English for Communication course. The population was 60 first-year students majoring in Mathematics, the Faculty of Science and Technology from Thepsatri Rajabhat University in the second semester of the academic year 2019. The instruments were learning lesson activity plans, English speaking skills in daily life test, learning achievement test, and students' learning satisfaction questionnaire. The statistic devices used for this study were comprised mean (μ) and standard deviation (σ).

The results were as follows :

1. Post-test of English-speaking skills in daily life using role play activity was higher than pre-test,
2. Learning achievement of post-test of English in daily life using role play activity was higher than pre-test.
3. The students' satisfaction of learning English for Communication course was at the highest level.

Keywords: English-Speaking Skills, Learning Achievement, Role Play Activity

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในปัจจุบัน เนื่องจากภาษาอังกฤษถือเป็นภาษากลางที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารในระดับโลก เป็นภาษาหลักของประชากรกว่า 360 ล้านคน อีกทั้งยังเป็นภาษาที่สองของประชากรกว่า 750 ล้านคนทั่วโลก นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังถือเป็นภาษาทางการของ 61 ประเทศ และเป็นภาษาหลักในหลายรัฐทั่วโลก จึงเรียกได้ว่าภาษาอังกฤษคือภาษาสากลที่ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างประชากรในประเทศต่างๆ ทั้งในส่วนของกาารฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทำให้สื่อต่างๆ ที่เผยแพร่ในระดับนานาชาติ จะใช้ภาษาอังกฤษทั้งสิ้น (Festallor Education School, 2560) จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาที่สองที่มีบทบาท และความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการเรียนรู้ เพื่อเป็นประโยชน์ในการสื่อสารระดับที่กว้างขึ้นหรือการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพในชีวิตประจำวัน

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะวิชาเอกที่ไม่ใช่วิชาเอกภาษาอังกฤษ เป็นการเรียนเพื่อการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันเสียเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนเรียนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษานั้นได้ โดยเริ่มจากทักษะการพูด สามารถติดต่อสื่อสารกับเจ้าของ

ภาษาหรือบุคคลอื่นๆ โดยใช้ภาษาอังกฤษได้ ในชีวิตประจำวันทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญ เพราะเป็นทักษะที่ใช้มากกว่าทักษะอื่น แต่สาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนไม่ประสบความสำเร็จในการพูดนั้นมีหลายประการ เช่น มีความกังวลว่าจะพูดผิด ไม่รู้ว่าจะพูดอะไรหรือพูดอย่างไร และมักใช้ภาษาแม่ (Mother Language) แทนที่จะใช้ภาษาเป้าหมาย (Target Language) (รมณี พันธ์ขาว, 2558)

ทักษะการพูด (speaking) ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญในการการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้ และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด การพูดเป็นองค์ประกอบสำคัญมากในการเรียนภาษา เนื่องจากการพูดทำให้ทราบว่าผู้พูดใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์นั้นๆ หรือไม่ การสอนทักษะการพูดในปัจจุบันจึงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องสถานการณ์จริง ในการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารนั้น ผู้เรียนจะต้องสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจวัตถุประสงค์ของตนเองที่จะพูด และผู้สอนต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางภาษาโดยใช้สถานการณ์ต่างๆ ซึ่งคำนึงถึงความสามารถในการสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจได้อย่างถูกต้อง ทักษะการพูดไม่ได้ยึดความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เพียงอย่างเดียว การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ผู้สอนต้องจัดบรรยากาศการเรียนการสอนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ เน้นกระบวนการสอนมากกว่ารูปแบบของการสอน สอนจากสิ่งที่ย่างไปสู่สิ่งที่ยาก เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติ จัดกิจกรรมและใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย และให้กำลังใจโดยการชมเชย เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน (วิวัฒน์ ทองวาด, 2554)

ทักษะการพูดในภาษาอังกฤษนั้นสามารถนำไปใช้กับผู้เรียนได้หลายวิธี หนึ่งในรูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนที่มักจะใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติและซึมซับสถานการณ์ไปพร้อมกับการฝึกทักษะทางการพูดสื่อสารผ่านการใช้บทบาทสมมติ ซึ่ง ทิศนา แคมมณี (2555) กล่าวถึงวิธีสอนโดยการใช้บทบาทสมมติ (Role Play) คือ กระบวนการที่ใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการให้ผู้เรียนสวมบทบาทในสถานการณ์ซึ่งมีความใกล้เคียงกับความเป็นจริง และแสดงออกมาตามความรู้สึกนึกคิดของตน โดยใช้ทักษะการพูดในภาษาอังกฤษเป็นสำคัญ ดังนั้นผู้เรียนจะใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารระหว่างการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติผ่านสถานการณ์ต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ

ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ที่เรียนในรายวิชา รายวิชา ศท 0011204 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนจึงต้องการที่จะพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ด้วยการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติขึ้นและคาดว่า นักศึกษาที่ได้ศึกษาด้วยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ดังกล่าวจะช่วยพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน และเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาคณิตศาสตร์ในอนาคตได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ก่อนกับหลังการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ในรายวิชา ศท 0011204 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชา ศท 0011204 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาหลังการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ในรายวิชา ศท 0011204 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จังหวัดลพบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ที่เรียนรายวิชา ศท 0011204 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 2 ห้องเรียน รวม 60 คน

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาดำเนินการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ระหว่างเดือน พฤศจิกายน - มีนาคม 2562 จำนวน 16 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 48 ชั่วโมง

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบไปด้วย

3.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชา ศท 0011204 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้หลักการสอนทักษะการพูด 3 ขั้นตอนของ Byrne (1974) ได้แก่ ขั้นการให้ความรู้ (The Presentation Stage) ขั้นการฝึกฝน (The Practice Stage) และขั้นการใช้ภาษาตามความต้องการ (The Production Stage) โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นหลักในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งให้ผู้เรียนสวมบทบาทในสถานการณ์ที่มีความใกล้เคียงกับความเป็นจริง และแสดงออกมาตามความรู้สึกนึกคิดของตน จำนวน 16 สถานการณ์ ได้แก่ 1) Greetings 2) Exchange student 3) At the Wedding 4) Cooking 5) Party 6) Talking with friends 7) At the market 8) At the hospital 9) At the Airport 10) Looking Around the Factory 11) Holidays 12) Go to the concert 13) Travelling 14) Festival 15) Examination 16) Congratulations จำนวน 16 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวม 48 ชั่วโมง โดยผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบ ด้วยวิธีการคำนวณหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่า 0.67-1.00 โดยพิจารณาจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผล

3.2 แบบทดสอบวัดทักษะการพูดในภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เป็นแบบปากเปล่า (Oral Test) โดยการทดสอบการสนทนาสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวันเป็นภาษาอังกฤษ จำนวน 5 สถานการณ์ ดังนี้ 1) At the market 2) At the police station 3) Getting lost 4) Seeing the Doctor 5) In the

classroom ทั้งหมด 25 คะแนน ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.82 – 1.00 โดยพิจารณาจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผล และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.82 โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบรีคส์ (Scoring rubrics) ดังนี้

- 4 คะแนน หมายถึง นักศึกษามีทักษะการพูดในภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันในระดับดีมาก
- 3 คะแนน หมายถึง นักศึกษามีทักษะการพูดในภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันในระดับดี
- 2 คะแนน หมายถึง นักศึกษามีทักษะการพูดในภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันในระดับพอใช้
- 1 คะแนน หมายถึง นักศึกษามีทักษะการพูดในภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

ในระดับควรปรับปรุง

นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน แบบปากเปล่า (Oral Test) ให้คะแนน แล้วนำมาเทียบช่วงคะแนน สำหรับเกณฑ์การแปลผลช่วงคะแนนผู้วิจัยปรับใช้เกณฑ์ของสมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ (2554) ดังนี้

20.00 – 25.00	คะแนน หมายถึง	นักศึกษามีทักษะการพูดในภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันในระดับดีมาก
15.00 – 19.99	คะแนน หมายถึง	นักศึกษามีทักษะการพูดในภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันในระดับดี
10.00 – 14.99	คะแนน หมายถึง	นักศึกษามีทักษะการพูดในภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันในระดับพอใช้
5.00 – 9.99	คะแนน หมายถึง	นักศึกษามีทักษะการพูดในภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันในระดับควรปรับปรุง

3.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา ศท 0011204 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นแบบปรนัย 5 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ 20 คะแนน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00 โดยพิจารณาจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผล แล้วนำไป Tryout กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป จำนวน 30 คน ได้ค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.26-0.77 ค่าอำนาจจำแนก รายข้อระหว่าง 0.25-0.78 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.86

3.4 แบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียน รายวิชา ศท 0011204 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ใน 3 ด้าน คือ ด้านความพึงพอใจด้านเนื้อหา ด้านความพึงพอใจด้านการจัดกิจกรรม และด้านความพึงพอใจด้านการออกแบบกิจกรรม จำนวน 12 ข้อ โดยพิจารณาจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผล ด้วยวิธีการคำนวณหาดัชนีความสอดคล้อง (Index Of Congruence : IOC) โดยได้ค่าอยู่

ระหว่าง 0.80 ถึง 1.00 แล้วนำไป Tryout กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป จำนวน 30 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.89 ผู้วิจัยได้กำหนดระดับคะแนน ดังนี้

- 5 คะแนน หมายถึง ผู้เรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
- 4 คะแนน หมายถึง ผู้เรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก
- 3 คะแนน หมายถึง ผู้เรียนมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
- 2 คะแนน หมายถึง ผู้เรียนมีความพึงพอใจในระดับน้อย
- 1 คะแนน หมายถึง ผู้เรียนมีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

สำหรับเกณฑ์การแปลผลช่วงคะแนนผู้วิจัยปรับใช้เกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2560) ดังนี้

- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 5.00 หมายถึง ผู้เรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.50 หมายถึง ผู้เรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.50 หมายถึง ผู้เรียนมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50 หมายถึง ผู้เรียนมีความพึงพอใจในระดับน้อย
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50 หมายถึง ผู้เรียนมีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

- 4.1 ชี้แจงรายละเอียดและวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมกับนักศึกษา
- 4.2 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) นักศึกษาที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ศท 0011204 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือกจำนวน 40 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง และทำการทดสอบการพูด โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการพูดในภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เป็นแบบปากเปล่า (Oral Test) จำนวน 5 ข้อ
- 4.3 ดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยเป็นผู้สอนด้วยตนเองโดยใช้เวลาเรียน 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ระยะเวลาในการสอน 16 สัปดาห์ รวม 48 ชั่วโมง
- 4.4 หลังทำการสอนเสร็จแล้ว ทำการสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือกจำนวน 40 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง และแบบทดสอบวัดทักษะการพูดในภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เป็นแบบปากเปล่า (Oral Test) จำนวน 5 ข้อ
- 4.5 เมื่อผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเสร็จ ให้นักศึกษาทำแบบวัดความพึงพอใจ จำนวน 12 ข้อ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

- 5.1 นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา ศท 0011204 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร นำมาตรวจให้คะแนน
- 5.2 คะแนนที่ได้จากทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระหว่างก่อนและหลังใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ นำมาเปรียบเทียบ โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.3 คะแนนที่ได้จากการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระหว่างก่อนและหลังใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ นำมาเปรียบเทียบ โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.4 คะแนนที่ได้จากแบบวัดความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติ โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ในรายวิชา ศท 0011204 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

จำนวน นักศึกษา (n)	ก่อนเรียน			หลังเรียน			ผลต่าง
	คะแนน เต็ม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	คะแนน เต็ม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	
60	25	15.35	0.251	25	22.05	0.152	+6.70

จากตารางที่ 1 พบว่า นักศึกษาที่เรียนในรายวิชา ศท 0011204 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสูงกว่าก่อนเรียน ผลต่าง +6.70

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชา ศท 0011204 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

จำนวน นักศึกษา (n)	ก่อนเรียน			หลังเรียน			ผลต่าง
	คะแนน เต็ม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	คะแนน เต็ม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	
60	20	15.45	0.201	20	18.36	0.189	+2.91

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษาที่เรียนในรายวิชา ศท 0011204 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ผลต่าง +2.91

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาหลังการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ในรายวิชา ศท 0011204 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ในรายวิชา ศท 0011204 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

รายการประเมินความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	แปล
		มาตรฐาน	ความหมาย
1. ด้านความพึงพอใจด้านเนื้อหา			
1.1 เนื้อหาในรายวิชามีความทันสมัย ทันต่อการเปลี่ยนแปลง	4.58	0.49	มากที่สุด
1.2 เนื้อหาในรายวิชาสามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้	4.60	0.54	มากที่สุด
1.3 เนื้อหาในรายวิชามีความเหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน	4.50	0.50	มาก
1.4 เนื้อหาในรายวิชามีประโยชน์ต่อการนำไปประกอบอาชีพ และในชีวิตประจำวัน	4.54	0.44	มากที่สุด
รวม	4.56	0.53	มากที่สุด
2. ความพึงพอใจด้านการออกแบบการจัดกิจกรรม			
2.1 กิจกรรมมีการเชื่อมโยงและบูรณาการกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน	4.68	0.54	มากที่สุด
2.2 กิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.63	0.38	มากที่สุด
2.3 กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม ได้คิดวิเคราะห์ปฏิบัติกิจกรรม	4.64	0.23	มากที่สุด
2.4 กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ พัฒนาการคิด ได้อภิปรายซักถาม และแสดงความคิดเห็น	4.66	0.36	มากที่สุด
รวม	4.65	0.48	มากที่สุด
3. ความพึงพอใจด้านการวัดและประเมินผล			
3.1 มีการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการจัดการศึกษา	4.70	0.32	มากที่สุด
3.2 มีวิธีการวัดและประเมินผลหลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่เรียน	4.65	0.42	มากที่สุด

รายการประเมินความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	แปล
		มาตรฐาน	ความหมาย
3.3 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผล	4.61	0.61	มากที่สุด
3.4 มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการจัดการศึกษา	4.58	0.53	มากที่สุด
รวม	4.62	0.50	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.58	0.51	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ในรายวิชา ศท 0011204 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยภาพรวม ทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.58, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.51) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แต่ละด้านอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ความพึงพอใจด้านการจัดกิจกรรม (ค่าเฉลี่ย 4.65, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.48) รองลงมาความพึงพอใจด้านการออกแบบ (ค่าเฉลี่ย 4.62, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50) และความพึงพอใจด้านเนื้อหา (ค่าเฉลี่ย 4.56, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.53) ตามลำดับ

การอภิปรายผล

1. ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ พบว่า นักศึกษามีทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้เนื่องจากแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา ศท 0011204 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้นเน้นการฝึกปฏิบัติด้านการพูดเป็นหลัก ผ่านการใช้บทบาทสมมติเข้ามาช่วยในการจำลองสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน แสดงบทบาทสมมติตามเรื่องราวหรือสถานการณ์นั้นๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการแสดงออก ทั้งจากการแสดงออกทางกายและการเรียนรู้ความรู้สึกนึกคิดผ่านตัวละคร เรื่องราวสถานการณ์ ตามสภาพความเป็นจริง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออก มีทักษะในการแก้ไขปัญหาด้วยตัวเองและรู้จักที่จะทำงานเป็นทีมโดยให้นักศึกษาได้ฝึกในการใช้ภาษาอังกฤษ เน้นการสื่อสารให้ผู้อื่นได้รับรู้ด้วยการพูดอย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว ทักษะการพูดภาษาอังกฤษในเบื้องต้น มุ่งเน้นความถูกต้องของการใช้ภาษา ในเรื่องของเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ กระบวนการประโยค ดังนั้น กิจกรรมที่ผู้สอนจัดให้นักศึกษาระดับต้นได้ฝึกทักษะการพูด จึงเน้นกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องฝึกปฏิบัติตามแบบหรือตามโครงสร้างประโยคที่กำหนดให้พูดเป็นส่วนใหญ่ รวม 16 สถานการณ์ ได้แก่ 1) Greetings 2) Exchange student 3) At the Wedding 4) Cooking 5) Party 6) Talking with friends 7) At the market 8) At the hospital 9) At the Airport 10) Looking Around the Factory 11) Holidays 12) Go to the concert 13) Travelling 14) Festival 15) Examination 16) Congratulations โดยสถานการณ์ที่จัดขึ้นต้องคำนึงถึงประสบการณ์

ของผู้เรียนเป็นสำคัญ สามารถพัฒนาทักษะการพูด (speaking) ทำให้นักศึกษาเรียนรู้ที่จะใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันเมื่อมีสถานการณ์ที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ ซึ่ง Ur, P. (1998) ได้กล่าวว่าครูควรคัดเลือกกิจกรรมที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน โดยคำนึงถึงพื้นฐานประสบการณ์ ความสนใจ ความสามารถของผู้เรียนเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา และมีส่วนร่วมในบทบาทจะทำให้มีการพัฒนาได้มากที่สุด สอดคล้องกับคันสนะ มูลทาติ และคณะ (2559) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมติ พบว่า ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 20 คน โรงเรียนน้ำหนาววิทยาคม อำเภอ้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม (อ 30202) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 มีทักษะด้านการพูดหลังการทดลองสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชา ศท 0011204 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ พบว่า นักศึกษาที่เรียนในรายวิชา ศท 0011204 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชา ศท 0011204 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ผ่านขั้นตอนกระบวนการออกแบบอย่างถูกต้อง ดำเนินการเป็นขั้นตอน มีระบบ และเลือกใช้บทบาทสมมติต่างๆ ที่เหมาะสม ดำเนินการโดยยึดหลักการเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเริ่มจากการศึกษาคำอธิบายรายวิชา จุดเน้นรายวิชา (Curriculum Mapping) การกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง การออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล และหลักการด้านจิตวิทยา เพื่อให้บทบาทสมมติและกิจกรรมการเรียนการสอนไม่ยากหรือง่ายเกินไป ตอบสนองความต้องการ ความแตกต่างต่างระหว่างบุคคล รวมถึงการสร้างจูงใจให้นักศึกษาในการแสดงบทบาท ทักษะ ความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญของตนเองอย่างเต็มที่ ในการฝึกการทักษะการพูด ผู้วิจัยยังได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเน้นให้นักศึกษาได้เรียนรู้ แสดงบทบาทสมมติร่วมกัน มีการปฏิสัมพันธ์กัน ได้ร่วมอภิปราย วิพากษ์วิจารณ์ และแสดงความคิดเห็นโต้แย้งซึ่งกันและกันอย่างเป็นเหตุเป็นผล โดยใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารทั้งหมด นักศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าฝึกปฏิบัติให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองจากบทบาทสมมติที่เกิดขึ้นที่ผู้สอนจัดขึ้นในลักษณะต่างๆ โดยผู้วิจัยใช้หลักการสอนทักษะการพูด 3 ขั้นตอนของ Byrne (1974) ได้แก่ 1) ขั้นการให้ความรู้ (The Presentation Stage) ในขั้นนี้ผู้สอนเลือกเนื้อหาการสอนให้นักศึกษาเข้าใจและจดจำสิ่งที่นักศึกษาจะต้องเรียนรู้ขั้นนี้ คือ โครงสร้างของภาษา ศัพท์การสื่อความหมาย การออกเสียง เพื่อแสดงจุดมุ่งหมายทางสังคมของผู้พูดซึ่งควรใช้บทสนทนาในการสอน เพราะการใช้บทสนทนาทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในบทเรียนที่คล้ายคลึงกับสถานการณ์จริงจึงทำให้ผู้เรียนเข้าใจในภาษาและนำไปใช้พูดได้ตามต้องการ 2) ขั้นการฝึกฝน (The Practice Stage) ในขั้นนี้นักศึกษาจะมีบทบาทมากขึ้นโดยผู้สอนจะทำหน้าที่แจกจ่ายงานให้นักศึกษาทุกคนได้มีโอกาสฝึกฝนบทเรียนด้วยการพูดให้มากที่สุด เช่น อาจจัดให้ผู้เรียนทำกิจกรรมกลุ่มกิจกรรมคู่หรือกิจกรรมเดี่ยว และขั้นการใช้ภาษาตามความต้องการ (The Production Stage) ในขั้นนี้ ผู้สอนจะทำหน้าที่เป็นผู้แนะหรือที่ปรึกษาเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความรู้ความ

เข้าใจมาใช้ในการสื่อความหมายอย่างเสรีตามบทบาทและสถานการณ์ที่ผู้สอนได้วางเอาไว้ เป็นการพิสูจน์ให้รู้ว่าผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนมาไว้ในสถานการณ์จริงได้หรือไม่ ข้อผิดพลาดต่างๆ ที่เกิดขึ้นผู้เรียนจะต้องแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับมูทิตา แสแนบิว และยาใจ พงษ์บริบูรณ์ (2561) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง การใช้บทบาทสมมติในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ คะแนนหลังเรียนจะสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาหลังการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ในรายวิชา ศท 0011204 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ในรายวิชา ศท 0011204 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยภาพรวม ทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้ยึดหลักการการฝึกทักษะการพูด ตามหลักการสอนทักษะการพูด 3 ขั้นตอนอย่างครบถ้วน พร้อมทั้งได้อธิบายและแนะนำชี้แจง วิธีการเรียนและการแสดงบทบาทต่างๆ ไว้อย่างชัดเจน โดยเน้นรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้วิจัยได้เลือกสถานการณ์ที่มีความทันสมัย และมีโอกาสเกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด เช่น บทบาทสมมติที่เลือกใช้ต้องมีความสนุกสนานเพื่อช่วยลดความเครียดให้กับผู้เรียน มีสื่อวัสดุอุปกรณ์ประกอบการแสดงบทบาทสมมติ ผสมกับเกมทางการศึกษาที่นำมาใช้เสริมระหว่างการจัดการศึกษา เพื่อไม่ให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย เกิดความสนุกสนาน ทำท่ายที่จะเรียนในเรื่องที่ยากขึ้นๆ ต่อไป ตรงกับ Ladousse (1987) บทบาทสมมติว่าเป็นเทคนิคที่ช่วยกระตุ้นการพูดให้มากขึ้นสำหรับผู้เรียนที่รู้สึกกลัวและขาดความมั่นใจ ซึ่งผู้เรียนที่พูดน้อยมักจะมีปัญหาในการพูดเกี่ยวกับการถ่ายทอดประสบการณ์ของตน อีกทั้งการได้แต่งตัวตามบทบาทช่วยกระตุ้นความสนใจของนักเรียนให้สนใจการเรียนมากขึ้น ผู้เรียนมีโอกาสแสดงความรู้สึกภายในของตนที่ซ่อนอยู่ ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นส่วนตัวและบอกปัญหา ผู้เรียนเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นและเข้าใจถึงแรงบันดาลใจของผู้อื่นและตนเอง สอดคล้องกับคันทันนะ มุลทาดี และคณะ (2559) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมติ พบว่า ผู้เรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 20 คน โรงเรียนน้ำหนาววิทยาคม อำเภอน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม (อ 30202) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 มีความ พึงพอใจในการเรียนด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมติ ในระดับมาก และสอดคล้องกับชินสรา อังคตวีรัตน์ (2561) พบว่า ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยบูรณาการแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นกาญจนบุรีร่วมกับแบบบทบาทสมมติ สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพังครุราษฎร์รังสรรค์ สังกัดพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี เขต 8 พบว่า ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยบูรณาการแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นกาญจนบุรีร่วมกับการสอนแบบบทบาทสมมติมีภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบทบาทสมมติ ผู้สอนควรมีการชี้แจงวัตถุประสงค์ของกิจกรรมและบริบทของสถานการณ์ให้ชัดเจน ก่อนการจัดกิจกรรมเพื่อให้เกิดความราบรื่นในการจัดกิจกรรม

2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบทบาทสมมติ ผู้สอนต้องคำนึงถึงระดับทักษะการพูดภาษาอังกฤษของแต่ละบุคคล โดยเนื้อหาหรือกิจกรรมที่นำมาใช้ต้องเหมาะสมตามระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียน ต้องมีความน่าสนใจ ทันสมัย และต้องเป็นสถานการณ์และบทบาทที่มีความสนุกสนานและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียนทุกคน จึงจะสามารถพัฒนาผู้เรียนได้อย่างครอบคลุม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการพัฒนาทักษะทางการพูดด้วยวิธีการอื่นๆ เช่น การใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง การใช้เกม และการใช้ระบบออนไลน์ เป็นต้น

2. ควรมีการศึกษาตัวแปรแทรกซ้อนอื่นๆ ที่อาจจะมีผลต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการทักษะการพูดและทักษะอื่นๆ ต่อไป

3. ควรมีการทดลองการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติกับกลุ่มตัวอย่างอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

ชนิสรา อังคตริรัตน์. (2561). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยชุดฝึกบูรณาการแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น กาญจนบุรีร่วมกับการสอนแบบบทบาทสมมติสำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. ปีที่ 16(1).

ทศนา เขมมณี. (2555). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

มูทิตา แสนบัว และยาใจ พงษ์บริบูรณ์. (2561). การใช้บทบาทสมมติในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด. ปีที่ 8(2).

รมณี พันัสขาว. (2558). การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยเทคนิคการสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- วิวัฒน์ ทองวาด. (2554). The Role of Communicative Activities in Developing Proficiency in Speaking English in Thailand. *International Journal of Communicology*, University of Colombo, Sri Lanka. July 2011.
- ศันสนะ มูลทาที่, ทวีศักดิ์ ชันยศ และชนม์ชกรณั วรอินทร์. (2559). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมติ. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม*. ปีที่ 10(1).
- สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ. (2554). การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง. เชียงใหม่ : เชียงใหม่โรงพิมพ์แสงศิลป์.
- Byrne, D. (1974). *Teaching Oral English*. London: Longman Publishing Group.
- Festallor Education School. (2560). ความสำคัญของภาษาอังกฤษในด้านต่างๆ. เข้าถึงจาก <https://www.festallor-edu.com/>.
- Ladousse, G.P. (1987). *Role Play - Resource Books for Teachers*. Oxford: Oxford University Press.
- Ur, P. (1998). *A Course in Language Teaching Trainee*. Cambridge: Cambridge University Press.